

nødvendigt at løse spørgsmålet om evt. ændringer i lejfestsættelsen for pensionistboliger i forbindelse med vedtagelsen af de foreliggende lovforslag. Socialministeriet er imidlertid enig i det af købstadforeningen anførte, hvorefter det vil være rimeligt snarest at tage spørgsmålet om lejfestsættelsen i de omhandlede boliger op til behandling.

Det tilføjes, at indførelse af en regel i invalide- og folkepensionslovgivningen om huslejetilskud ville forudsætte gennemførelse af bestemmelser, hvorefter tillæggets størrelse skulle afhænge af såvel pensionistens indtægt som boligudgiftens størrelse.

Ad punkt 4: Med hensyn til pensions-tillægget er det anført, at kollision med f. eks. relativt beskedne arbejdsindtægter, understøttelse fra fonds eller arbejdsgivere kan skabe utilfredshed som følge af de stramme beregningsregler.

Hertil bemærkes, at begrundelsen for pensionstillæggets indførelse, som anført ad punkt 2, var ønsket om at forbedre pensionen for de dårligst stillede pensionister, d. v. s. i første række for dem, der ikke har indtægter ud over pensionen. Principielt skulle dette synspunkt have ført til, at enhver indtægt ud over pensionen medførte fradrag i pensionstillægget. En sådan regel blev imidlertid anset for uheldig, idet den administrativt ville volde kommunerne stort besvær, fordi den måtte forudsætte kontrol selv med de mindste indtægter. På denne baggrund indførtes de gældende fradragsfri beløb, der bl. a. betyder, at arbejdsindtægter ved tilfældigt, forbigående arbejde og understøttelser af forskellig art i mange tilfælde vil være uden betydning for tillæggets størrelse.

Det er dernæst anført, at det ville være ønskeligt at få gennemført en forenkling af de 3 sæt beregningsregler, der nu er gældende for henholdsvis grundbeløb, børnetillæg og pensionstillæg, herunder en ændring, hvorefter forskellen mellem nettoindkomstbegrebet i de to førstnævnte tilfælde og bruttoindkomstbegrebet ved beregningen af pensionstillægget kunne fjernes.

Det skal hertil bemærkes, at reglernes nuværende udformning med hensyn til beløbsstørrelser m. v. er sket med henblik på at sikre en glidende overgang, således at fradragene i grundbeløbet i intet tilfælde sætter ind, før pensionstillægget er helt bortfaldet. Denne balance, som i alle tilfælde må opretholdes, medfører, at der ikke kan ske dobbeltfradrag i de beløb, der skal anvendes til det almindelige underhold.

Ud fra de hensyn, der ligger bag henholdsvis bruttoindkomstbegrebet ved pensionstillægget og nettoindkomstbegrebet ved grundbeløb og børnetillæg, synes det ikke at være rimeligt at foretage ændringer i de bestående regler. Hvad angår pensionstillægget, skal dette, som omtalt, alene tjene til at forhøje pensionerne for de dårligst stillede, og dette synspunkt ville vanskeligere kunne tilgodeses, såfremt der var adgang til fradrag for bl. a. skatter og forsikringer. En ændring af pensionstillæggets beregningsregler ville i øvrigt ikke administrativt medføre nogen fordel, da der ikke normalt kan forekomme tilfælde, hvor fradragsreglerne for pensionstillæg og grundbeløb skal anvendes samtidig, og beregningsreglerne for pensionstillægget isoleret set er de letteste at arbejde med. De beregningsmæssige spørgsmål i forbindelse med pensionstillægget er alene en følge af det lave fradragsfri beløb, men dette har intet at gøre med spørgsmålet om netto- eller bruttoberegning.

Spørgsmålet er dernæst, om nettoreglerne, der gælder for beregningen af grundbeløbets størrelse, kan tænkes ændret til et bruttobeløb. Hertil må først og fremmest bemærkes, at princippet for reglernes udformning er af gammel dato, og at man derfor ikke uden dybtgående overvejelser af fordelene og ulemperne ved en ændring bør opgive et vel indarbejdet system. Det kan i denne forbindelse påpeges, at nettometoden indebærer den væsentlige fordel — som også er udnyttet i lovgivningen — at den ved anvendelse af forskellige fradrag og tillæg gør det muligt at tilvejebringe balance i den pensionsmæssige stilling for personer med forskellige indtægtsarter.